

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)
z dne 22. septembra 2005*

V zadevi T-101/03,

Suproco NV, s sedežem v Curaçau (Nizozemski Antili), ki ga zastopata M. Slotboom
in N. J. Helder, odvetnika,

tožeča stranka,

ob intervenciji

Kraljevine Nizozemske, ki jo zastopa H. Sevenster, zastopnica,

intervenientka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata T. van Rijn in X. Lewis, zastopnika,
z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nizozemščina.

ob intervenciji

Sveta Evropske unije, ki sta ga najprej zastopala G. Houttuin in M. Bishop, nato M. Houttuin in D. Canga Fano, zastopniki,

in

Kraljevine Španije, ki jo zastopa N. Díaz Abad, abogado del Estado, z naslovom za vročanje v Luxembourggu,

intervenienta,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2003/34/ES z dne 10. januarja 2003, s katero je bila zavrnjena odobritev izjeme v skladu s Sklepom Sveta 2001/822/ES o pravilih o poreklu, ki se uporabljajo za sladkor z Nizozemskih Antilov (UL L 11, str. 50),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik, F. Dehousse in D. Šváby, sodnika,

sodni tajnik: J. Plingers, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave 25. novembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Družba Suproco NV, s sedežem v Curaçau (Nizozemski Antili), je podjetje, ki opravlja dejavnost predelave nerafiniranega trsnega sladkorja v mleti sladkor in v kocke.

- 2 Od leta 1995, to je od ustanovitve, je Suproco v glavnem predeloval trsni sladkor s poreklom v afriških, karibskih in tihomorskih državah (AKP) in, dopolnilno, v Evropski skupnosti. Končni proizvodi, upravičeni do ureditve, imenovane „kumulacija porekla“, so šteli za proizvode s poreklom v čezmorskih državah in ozemljih (ČDO), in jih je bilo zato mogoče izvoziti v Skupnost, oproščene carinskih dajatev.

- 3 Ob upoštevanju težav, povezanih z oskrbo s primarnimi surovinami, in s Komisijinim izvajanjem zaščitnih ukrepov, predvsem za sladkor s kumulacijo porekla v AKP in ČDO, je Suproco začel trgovati s sladkorjem na podlagi ureditve, imenovane „30/70“, najprej določene v Prilogi 2 k Prilogi II k Sklepu Sveta 91/482/EGS z dne 25. julija 1991 o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj

Evropski gospodarski skupnosti (UL L 263, str. 1). Ta ureditev omogoča pridobitev porekla ČDO za sladkor, če vrednost kemijsko čistega trsnega sladkorja oziroma sladkorja iz sladkorne pese in saharoze, ki se uporabi, ne glede na njihovo poreklo ne preseže 30 % tovarniške cene proizvoda. Po tej ureditvi je tožeča stranka barvala in aromatizirala sladkor s poreklom iz Kolumbije s pomočjo melase.

- 4 Vendar je člen 5(1)(g) Priloge III k Sklepu Sveta 2001/822/ES z dne 27. novembra 2001 o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj Evropski skupnosti (UL L 314, str. 1) (v nadaljevanju: Sklep ČDO) natančneje določil, da so „postopki barvanja sladkorja ali oblikovanja sladkornih kock“ nezadostna obdelava oziroma predelava za pridobitev statusa proizvoda s poreklom.

- 5 V teh okoliščinah je Kraljevina Nizozemska 20. februarja 2002 na Komisijo na podlagi člena 37 Priloge III k Sklepu ČDO vložila zahtevo za izjemo. Natančneje, zahtevala je odobritev izjeme za letno količino 3000 ton v korist Suproca v okviru letne kvote 28.000 ton sladkorja, upravičenega do kumulacije porekla AKP/ČDO/ES iz člena 6(4) Priloge III k Sklepu ČDO.

- 6 V dopisu z dne 13. maja 2002, ki je sledil vprašanju Komisije in prvim razpravam pri Odboru za carinski zakonik, je Kraljevina Nizozemska navedla, da bo zahtevo umaknila do nove odločitve, zato da bi opravila dopolnilne raziskave o možnostih redne preskrbe s sladkorjem AKP.

- 7 Kraljevina Nizozemska je 4. oktobra 2002 po opravljenih dopolnilnih raziskavah na Komisijo naslovila dopis, da bi „ponovno oživila“ zahtevo za izjemo.
- 8 Komisija je 10. januarja 2003 sprejela Odločbo 2003/34/ES o zavrnitvi odobritve iz Sklepa Sveta 2001/822/ES glede pravil o poreklu, ki se uporabljajo za sladkor z Nizozemskih Antilov (UL L 11, str. 50, v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

Postopek in predlogi strank

- 9 Tožeča stranka je vložila tožbo s pisno vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu vpisana 14. marca 2003.
- 10 S sklepom predsednika tretjega senata Sodišča prve stopnje z dne 18. septembra 2003 je bila Svetu in Kraljevini Španiji dovoljena intervencija v podporo predlogom tožene stranke, Kraljevini Nizozemski pa intervencija v podporo predlogom tožeče stranke. Ta je v skladu s členom 116(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje predlagala, naj določeno zaupno gradivo iz replike ne bi bilo posredovano intervenientom. Predložila je različico svoje replike, ki ni bila zaupna, in posredovanje procesnih aktov intervenientom je bilo omejeno na to različico. Intervenienti glede tega niso podali ugovora in so vloge vložili v roku, ki jim je bil za to določen.

11 Po poročilu sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (peti senat) odločilo, da začne ustni postopek. V okviru ukrepov procesnega vodstva so bili Suproco, Komisija in Kraljevina Nizozemska pozvani, naj predložijo listine.

12 Stranke so podale svoja stališča na ustni obravnavi in v odgovorih na vprašanja, ki jih je Sodišče prve stopnje postavilo med obravnavo 25. novembra 2004. Komisija je bila pozvana, naj na dodatno vprašanje odgovori pisno, kar je v določenem roku tudi storila. Suproco je predstavil svoja stališča o odgovoru, ki ga je podala Komisija, in predložil tudi različico svojih stališč, ki ni bila zaupna. Glede tega intervenienti niso podali ugovora. Ustni postopek se je zaključil 25. januarja 2005.

13 Suproco Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- njegovo tožbo razglasi za utemeljeno;
- izpodbijano odločbo razglasi za nično;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

14 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- Suprocu naloži plačilo stroškov.

- 15 Svet Sodišču prve stopnje predlaga, naj sprejme predloge Komisije.
- 16 Kraljevina Španija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- ugovor nezakonnosti zoper člen 5(1)(g) Priloge III k Sklepu ČDO razglasi za nedopustnega in podredno zavrne;
 - zavrne tožbo zoper izpodbijano odločbo;
 - Suproco naloži plačilo stroškov.
- 17 Kraljevina Nizozemska Sodišču prve stopnje predlaga, naj izpodbijano odločbo razglasi za nično.

Pravo

- 18 Suproco v podporo tožbi navaja tri tožbene razloge. Prvi, primarni tožbeni razlog, temelji na ugovoru nezakonnosti člena 5(1)(g) Priloge III k Sklepu ČDO. Z drugim tožbenim razlogom, ki ga uveljavlja podredno, zatrjuje nepristojnost Komisije. Tretji

tožbeni razlog, ki ga uveljavlja še bolj podredno, izhaja iz kršitve člena 37 Priloge III k Sklepu ČDO in iz zmotne presoje dejstev.

- 19 Najprej je treba ugotoviti, da je izpodbijana odločba odločba v smislu člena 249, četrti odstavek, ES in da bi morala biti obrazložena v skladu s členom 253 ES. Pomanjkanje oziroma nezadostnost obrazložitve pomeni bistveno kršitev postopka, ki jo mora sodnik Skupnosti, ker gre za sredstvo javnega reda, preveriti po uradni dolžnosti (sodba Sodišča z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytravalu in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točka 67, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. julija 2001 v združenih zadevah UK Coal proti Komisiji, T-12/99 in T-63/99, Recueil, str. II-2153, točka 199).
- 20 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti obrazložitev, ki se zahteva v členu 253 ES, prirejena naravi obravnavanega akta, razlogovanje institucije, avtorja akta, pa mora biti izraženo jasno in nedvoumno, tako da se stranke lahko seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče izvrši svoj nadzor. Zahtevo za obrazložitev je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, predvsem glede na vsebino akta, naravo razlogov, na katere se sklicuje, in interes, ki bi ga lahko imeli naslovniki oziroma drugi subjekti, ki jih akt neposredno in individualno zadeva. Ne zahteva pa se, da obrazložitev pojasni vse upoštevne dejanske in pravne elemente v ukrepu, v katerem je treba vprašanje, ali je obrazložitev posameznega akta v skladu z zahtevami iz člena 253 ES, presoditi ne samo glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in glede na celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (zgoraj v točki 19 navedena sodba Komisija proti Sytravalu in Brink's France, točka 63, ter sodbi sodišča z dne 30. septembra 2003 v zadevi Nemčija proti Komisiji, C-301/96, Recueil, str. I-9919, točka 87, in z dne 22. junija 2004 v zadevi Portugalska proti Komisiji, C-42/01, ZOdl., str. I-6079, točka 66).
- 21 V tem primeru je treba najprej opozoriti, da zahteva za izjemo, ki jo je Kraljevina Nizozemska vložila na podlagi člena 37 Priloge III k Sklepu ČDO, temelji

na nekaterih dejstvih in gospodarskih podatkih, posredovanih Komisiji. Natančneje, Kraljevina Nizozemska je izpolnila obrazec iz Priloge 7 k Prilogi III k Sklepu ČDO. Ta obrazec, ki so ga izpolnili nizozemski organi, vsebuje informacije o proizvodnih stroških in dodani vrednosti, ki nastane pri uporabi primarne surovine s poreklom v Kolumbiji. Treba je poudariti, da Komisija v izpodbijani odločbi ni izpostavila pomanjkanja podatkov, ki jih je posredovala Kraljevina Nizozemska. Torej je štela, da ima na voljo vse podatke, ki jih zahteva člen 37(2) Priloge III k Sklepu ČDO.

- 22 Kot drugo je treba opozoriti, da sta imela Kraljevina Nizozemska kot vlagatelj zahteve za izjemo in Suproco kot upravičenec do izjeme, če bi bila ta odobrena, interes, da dobita razlago od Komisije.
- 23 Tretjič je treba poudariti, da se izpodbijana odločba pri zavrnitvi zahteve za izjemo, ki jo je vložila Kraljevina Nizozemska, opira na člen 37 Priloge III k Sklepu ČDO, zlasti na njegova odstavka 4 in 7, navedena v prvi oziroma osmi točki obrazložitve.
- 24 V skladu s členom 37(4) Priloge III k Sklepu ČDO je treba v vsakem primeru preučiti, ali pravila o kumulaciji ne zagotavljajo rešitve za ta problem. To pomeni, da lahko Komisija, če je mogoče problem rešiti s pravili o kumulaciji porekla, upravičeno zavrne zahtevo za izjemo.

- 25 Člen 37(7) Priloge III k Sklepu ČDO določa: „[n]e glede na odstavke od 1 do 6 se izjema odobri, kadar je dodana vrednost proizvodov brez porekla, ki se uporabljajo v zadevni ČDO, vsaj 45 % vrednosti končnega proizvoda, pod pogojem, da ta izjema ni taka, da povzroči hujšo škodo gospodarskemu sektorju Skupnosti ali ene ali več držav članic“. Uporaba besed „ne glede“ pomeni, da pravila, določena v temu odstavku 7, v celoti puščajo v veljavi odstavke od 1 do 6 člena 37 Priloge III k Sklepu ČDO. Čeprav gre za primer, ki je zajet s členom 37(7) Priloge III k Sklepu ČDO, mora Komisija na podlagi člena 37(4) te priloge preveriti, ali je mogoče problem razrešiti s pravili o kumulaciji porekla. Če je to tako, kar je bilo navedeno zgoraj, lahko Komisija upravičeno zavrne zahtevo za izjemo. V vsakem primeru morajo biti razlogi, na katerih temelji njena odločba, razvidni dovolj jasno, ne glede na to, ali se Komisija odloči, da bo uporabila člen 37(7) Priloge III k Sklepu ČDO, ali ne.
- 26 Ob upoštevanju zgoraj navedenih razlogov je treba preveriti, ali obrazložitev izpodbijane odločbe v obravnavanem primeru izpolnjuje zahteve iz člena 253 ES.
- 27 Izpodbijano odločbo sestavlja devet točk obrazložitve in izrek iz dveh členov, s katerim je zavrnjena zahteva za izjemo.
- 28 Prva točka obrazložitve natančneje določa pravni okvir zahteve za izjemo, ki jo je vložila Kraljevina Nizozemska, tako da omenja predvsem člen 37(1) in (4) Priloge III k Sklepu ČDO.

- 29 Druga točka obrazložitve opozarja na predmet zahteve za izjemo, ki jo je najprej vložila Kraljevina Nizozemska 20. februarja 2002.
- 30 V tretji točki obrazložitve je navedeno, da je Kraljevina Nizozemska to zahtevo 13. maja 2002 umaknila.
- 31 Četrta točka opozarja, da so „proizvajalci sladkorja iz petih različnih držav AKP [...] maja in junija 2002 zavrnilo dobavo sladkorja, ki ga je potreboval zadevni proizvajalec, en pridelovalec s sedežem v Gvajani pa je soglašal z dobavo zaprosene količine in kakovosti, vendar po ceni (450 ameriških dolarjev (USD) za tono, FOB Georgetown), občutno višji od cene kolumbijskega sladkorja (275 USD na tono, franko skladišče kupca)“. Te podatke je Komisiji 4. oktobra 2002 posredovala Kraljevina Nizozemska.
- 32 V peti točki obrazložitve je navedeno, da Kraljevina Nizozemska zatrjuje, da so stroški delovne sile in izdatki, ki jih ima na Antilih, 1.095.570 EUR za 3000 ton končnih proizvodov, katerih vrednost je 3.241.200 EUR. Ti podatki izhajajo iz obrazca, priloženega k zahtevi za izjemo.
- 33 Šesta točka obrazložitve natančneje določa, da je preučitev predloženih informacij pokazala, da je dodana vrednost postopka večja od 45 % tovarniške cene, za dobavo sladkorja iz Kolumbije in sladkorja iz Gvajane. Potrditev glede dodane vrednosti sladkorja iz Gvajane izhaja iz izračuna, ki ga je opravila Komisija na podlagi podatkov, ki jih je posredovala Kraljevina Nizozemska.

- 34 Sedma točka opozarja, da je bil Suproco upravičen, v mejah letne kvote 28.000 ton, odprte za leto 2002, do uvoznega dovoljenja za količino 6222 ton. Ta podatek je Kraljevina Nizozemska Komisiji posredovala z dopisom z dne 4. oktobra 2002.
- 35 Iz tega sledi, da se, če prva točka obrazložitve izpodbijane odločbe navaja določene člene Priloge III k Sklepu ČDO in druga točka obrazložitve predmet zahteve za izjemo, točke od tri do sedem obrazložitve omejujejo na povzemanje dejanskih podatkov, ki jih je predložila Kraljevina Nizozemska (tretja, peta in sedma točka obrazložitve), ali pa so bili določeni na podlagi podatkov, ki jih je sama posredovala (šesta točka obrazložitve). Deveta točka obrazložitve navaja le, da so ukrepi, določeni z izpodbijano odločbo, skladni z mnenjem Odbora za carinski zakonik.
- 36 Pravna obrazložitev za zavrnitev zahteve za izjemo, ki jo je vložila Kraljevina Nizozemska, je izrecno navedena v osmi točki obrazložitve.
- 37 V osmi točki obrazložitve je določeno, da „[u]poštevaje vse elemente, zahtevana izjema ni upravičena glede na člen 37(1) Priloge III. Predložene informacije kažejo, da lahko pravila, ki se uporabljajo za kumulacijo porekla, pomagajo pri rešitvi problema. Pravzaprav ni bila predložena nobena informacija, na podlagi katere bi bilo očitno, da bi bila uporaba sladkorja iz Gvajane res tako nedonosna, da bi proizvajalca pripravila do tega, da preneha svojo dejavnost. Poleg tega se člen 37(7), glede na to, da je dodana vrednost, ki izhaja iz postopka, pri dobavi kolumbijskega sladkorja in sladkorja iz Gvajane višja od 45 % tovarniške cene končnega proizvoda, ne uporablja.“

- 38 Drugi stavek te točke obrazložitve obravnava uporabo člena 37(4) Priloge III k Sklepu ČDO, saj navaja, da je mogoče primer rešiti s pravili o kumulaciji porekla. Vendar se brezpogojna in kratka trditev iz tega stavka ne opira na nobeno natančno obrazložitev.
- 39 Natančneje, trditve drugega stavka osme točke obrazložitve ne more zadostno upravičevati tretji stavek te točke obrazložitve.
- 40 Besede, ki so uporabljene v tretjem stavku, kažejo na to, da je izračun donosnosti ob uporabi sladkorja iz Gvajane najverjetneje opravila Komisija. Tak izračun je bil poleg tega potreben za presojo, ali je mogoče problem, s katerim se je spoprijel Suproco, rešiti s pravili o kumulaciji porekla. Vendar se niti način, ki ga je uporabila Komisija za to, da je tak izračun opravila, niti sam preprost rezultat tega izračuna v izpodbijani odločbi ne pojavita. Iz procesnega gradiva niti ne izhaja, da bi bila v upravnem postopku s tem načinom oziroma s tem rezultatom seznanjena Kraljevina Nizozemska in *a fortiori* Suproco. Tudi pod predpostavko, da bi bilo mogoče o obravnavanem izračunu mogoče sklepati iz različnih elementov, ki so zajeti v drugih točkah obrazložitve izpodbijane odločbe, bi tak izračun ostal negotov, upošteva pretvorbo valut, ki jo je treba opraviti. Pravzaprav so cene sladkorja iz Gvajane, navedene v četrti točki obrazložitve izpodbijane odločbe, izražene v ameriških dolarjih (USD), medtem ko so gospodarski podatki, povzeti v peti točki obrazložitve izpodbijane odločbe, izraženi v evrih. Sicer pa niti izpodbijana odločba niti listine v spisu, ki se nanašajo na upravni postopek, ne dajejo podatka o menjalnem tečaju, ki ga je Komisija uporabila.
- 41 Poleg tega tretji stavek osme točke obrazložitve ne pojasnjuje, zakaj bi se lahko neko podjetje, ki se ukvarja z „nedonosno“ (oziroma v drugih jezikovnih različicah izpodbijane odločbe „negospodarno, neekonomično“) dejavnostjo, odločilo, da bo kljub vsemu nadaljevalo proizvodnjo.

42 Iz teh podatkov izhaja, da ni mogoče dovolj jasno določiti razlogov, ki so Komisijo pripeljali do zaključka, da bi bilo mogoče s pravili o kumulaciji porekla rešiti problem in da uporaba sladkorja iz Gvajane proizvajalca ne bi pripeljala do tega, da bi opustil svojo dejavnost. V teh okoliščinah obrazložitev izpodbijane odločbe Sodišču prve stopnje ne omogoča opraviti nadzora glede tega.

43 Ta obrazložitev Kraljevini Nizozemski in Suproco ne omogoča, da bi se seznanila z razlogi sprejetega ukrepa in da bi pred Sodiščem prve stopnje branila svoje pravice. Ob tem je treba opozoriti, da je Suproco v tožbi navedel tožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve člena 37(3)(b) Priloge III k Sklepu ČDO, ki ga je v intervencijski vlogi podprla tudi Kraljevina Nizozemska. Suproco meni, da naj bi Komisija to določbo kršila, ker naj bi štela, da je prenehanje dejavnosti bistveni pogoj za odobritev izjeme. Sicer je ob branju izpodbijane odločbe težko določiti, ali je Komisija člen 37(3)(b) Priloge III k Sklepu ČDO uporabila ali ne, predvsem ob upoštevanju trditve iz osme točke obrazložitve, v skladu s katero proizvajalec zaradi uporabe sladkorja iz Gvajane ne bi opustil svoje dejavnosti.

44 Poleg tega je treba ugotoviti, da obrazložitev v zadnjem stavku osme točke obrazložitve izpodbijane odločbe glede člena 37(7) Priloge III k Sklepu ČDO ne izpolnjuje zahtev, postavljenih v členu 253 ES.

45 Ne da bi se bilo treba na tem mestu izreči o možni uporabi člena 37(7) Priloge III k Sklepu ČDO v obravnavanemu primeru, je dovolj poudariti, da načina izračuna

dodane vrednosti sladkorja iz Gvajane, ki ga je uporabila Komisija, v izpodbijani odločbi ni mogoče ugotoviti in da je Komisija predložila vsakič drugačne rezultate tega izračuna, najprej v pisnih vlogah (točka 35 odgovora na tožbo), med obravnavo (na vprašanje, ki ga je postavilo Sodišče prve stopnje) in po obravnavi (v pisnem odgovoru z dne 6. decembra 2004 na vprašanje, ki ga je postavilo Sodišče prve stopnje).

⁴⁶ Zato iz pojasnil, ki jih je dala Komisija, izhaja, da naj bi bil menjalni tečaj, ki se uporablja pri izračunu odstotka dela uvoženemu sladkorju dodane vrednosti (opredeljen kot tovarniška cena proizvodov, zmanjšana za carinsko vrednost surovin, uvoženih iz tretjih držav v Skupnost, države AKP oziroma ČDO) v vrednosti končnega proizvoda tisti, ki je veljal 4. oktobra 2002, ali 1 USD za 1,0111 EUR. Komisija v pisnem odgovoru priznava, da je za izračun carinske vrednosti uvoženega sladkorja uporabila drugačen menjalni tečaj, 1 USD za 1 EUR. Še več, tak menjalni tečaj je bil uporabljen pri izračunih od zneska (3.241.200 EUR), dobljenega pri menjavi po tretjem tečaju (1 USD za 1,1505 EUR, ki je veljal 20. februarja 2002). Poleg tega znesek 3.241.200 EUR, za katerega izpodbijana odločba zatrjuje, da pomeni vrednost končnih proizvodov, ne ustreza tovarniški ceni proizvodov, ampak tej ceni, povečani za stroške dobave kupcem.

⁴⁷ Poleg tega iz pisanj izhaja, da Komisija meni, da je znesek 37,2 USD na tono za stroške prevoza sladkorja upravičen za izračun dodane vrednosti sladkorja iz Gvajane, znesek 85 USD na tono, ki ga je navedla Kraljevina Nizozemska v dopisu z dne 4. oktobra 2002, pa naj bi bil pretiran. Vendar se znesek 37,2 USD na tono v izpodbijani odločbi ne pojavi. Iz listin v spisu o upravnem postopku ne izhaja, da bi ga Kraljevina Nizozemska in, *a fortiori*, Suproco poznala.

- 48 V teh okoliščinah obrazložitev v zadnjem stavku osme točke obrazložitve izpodbijane odločbe Kraljevini Nizozemski in Suprocu ne omogoča, da bi branila svoje pravice pred Sodiščem prve stopnje, in temu, da bi opravilo nadzor.
- 49 Iz vseh teh razlogov je treba šteti, da izpodbijana odločba ne izpolnjuje zahtev člena 253 ES in jo je treba torej zato razglasiti za nično, ne da bi bilo treba preučiti vsebinske tožbene razloge, ki jih je Suproco navedel v tožbi.

Stroški

- 50 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Suproca naloži plačilo stroškov.
- 51 Poleg tega v skladu s členom 87(4) Poslovnika države članice in institucije, ki v sporu intervenirajo, nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

razsodilo :

- 1. Odločba Komisije 2003/34/ES z dne 10. januarja 2003, s katero je bila zavrnjena odobritev izjeme v skladu s Sklepom Sveta 2001/822/ES glede pravil o poreklu, ki se uporabljajo za sladkor z Nizozemskih Antilov, se razglasi za nično.**
- 2. Komisija nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Suproco.**
- 3. Svet, Kraljevina Španija in Kraljevina Nizozemska nosijo svoje stroške.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 22. septembra 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

M. Vilaras